

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114202674
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114202674.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: Q. Q., N.. XX.XX.XXXX, A. D. XXX/XX, XXX XX M. R., štátny občan SR, právne zastúpený JUDr. Luciou Bušfy, advokátom s miestom výkonu činnosti Nám. A. Hlinku 36/9, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 42 018 927, proti odporcovi: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 446,92 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 446,92 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 446,92 eur od 20.03.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 26,50 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania a v sume 94,72 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia, a to k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 22.01.2014 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 27.01.2014 sa navrhovateľ domáhal súdneho rozhodnutia, ktorým by bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 446,92 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 446,92 eur od 20.03.2012 do zaplatenia. Zároveň sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu nahradiť mu trovy konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil skutkovo tým, že motorové vozidlo zn. KIA Sorento, EČ: K. XXX A., ktorého je vlastníkom, bolo účastníkom škodovej udalosti, ktorá sa stala dňa 03.02.2012 o 10:00 hod. na mieste Žilina Strážov. Je poškodeným zo škodovej udalosti. Predmetnú škodovú udalosť zavinilo/spôsobilo vozidlo, ktorého vlastníkom je P. B. (ďalej len „škodca“ alebo „poistený“), bydliskom: R. XXXX/XX, XXX XX Ž., ktorý má poistenie zodpovednosti za škodu z prevádzky motorového vozidla - povinné zmluvné poistenie uzatvorené s odporcom (poistná zmluva č. 6566647214). Ku škodovej udalosti došlo tak, že škodca, ako vodič vozidla idúceho pred jeho vozidlom, zadnými kolesami prešiel cez kamene, ktoré následkom odrazu a vplyvom rýchlosti jeho vozidla sa odrazili od vozovky a rozbili čelné sklo vozidla idúceho tesne za ním - vozidla navrhovateľa, čo potvrdil aj vodič vozidla, ktoré škodu spôsobilo - P. B. (viď. záznam o dopravnej nehode, oznámenie o škodovej udalosti). Navrhovateľ ďalej uviedol, že mu bola v súvislosti s touto nehodou spôsobená škoda vo výške 446,92 eur (faktúra č. 201200052). Škoda predstavuje náklady, ktoré musel vynaložiť na navrátenie stavu vozidla do stavu pred škodovou udalosťou. Nakoľko sa jedná o škodovú udalosť, ktorá je krytá povinným zmluvným poistením, v súlade so znením ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. si svoj nárok na náhradu škody uplatnil priamo voči odporcovi ako poistiteľovi. Predmetná škodová udalosť je u odporcu evidovaná pod č. 9556695603. Odporca mu písomne oznámil, že ním uplatnený nárok na náhradu škody vybavuje

bez poskytnutia náhrady škody. Z dokladov, ktoré predložil odporcovi je zrejmé, že škodovú udalosť zaviniť vodič vozidla poisteného u odporcu, ktorý svoje pochybenie, resp. zodpovednosť za vzniknutú škodu, i sám uznal. Navrhovateľ súčasne uviedol, že je tak presvedčený, že konanie odporcu je nielen v hrubom rozpore s dobrými mravmi, ale predovšetkým so zákonom a všeobecnými poistnými podmienkami odporcu. Čestne prehlasuje, že čelné sklo mu rozbil kameň, ktorý následkom rýchlosti sa odrazil z vozovky, spod kolies vozidla idúceho tesne pred ním, t. j. vozidla poisteného u odporcu a smeroval priamo na jeho vozidlo, pričom mu rozbil čelné sklo. Je nanajvýš logické, že kameň sa musel odraziť spod kolies vozidla idúceho tesne pred jeho vozidlom, inak by predsa nemohol poškodiť jeho vozidlo, ale zasiahol by iný objekt. Pritom na vlastné oči videl, spod kolies ktorého auta sa kameň odrazil a následne rozbil jeho čelné sklo. Túto skutočnosť potvrdil i vodič druhého vozidla. Toto jeho tvrdenie však odporca vyhodnotil spôsobom priečiacim sa logike veci, kedy skonštatoval, že predložené súhlasné vyhlásenie vodiča motorového vozidla, ktoré údajne malo poškodenie jeho čelného skla spôsobiť a vodiča poškodeného motorového vozidla nemá charakter preukázania okolností vzniku škody. Podľa názoru odporcu nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla, ktorého držiteľom v čase vzniku škodovej udalosti bol P. B.. Navrhovateľ vyjadril ďalej svoj názor, že je nútený konštatovať, že odporca svojimi vyjadreniami a celkovým postojom ku škodovej/poistnej udalosti absolútne opomína právnu teóriu a túto neguje, pričom navrhovateľ ďalej poukázal na publikovaný právny názor JUDr. Imricha Feketeho v jeho komentári k Občianskemu zákonníku a s tým súvisiace súdne rozhodnutia publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/1975, R 9/1972 a R 16/1969. Povinnosť odporcu navrhovateľ vyvodzoval zo znenia ust. čl. I ods. 2 písm. b) a c) Všeobecných poistných podmienok odporcu, v zmysle ktorých má poistený má nárok, aby poisťovňa za neho nahradila v rozsahu a vo výške podľa ustanovení Občianskeho zákonníka poškodeným uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať (vecná škoda), ako aj nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní svojich nárokov. Súčasne navrhovateľ poukázal na znenie ust. § 4 ods. 1 a 4 zákona č. 381/2001 Z. z. Navrhovateľ na podporenie svojej argumentácie poukázal na to, že približne do konca roka 2011 všetky poisťovne v SR bez rozdielu akceptovali rozbitie čelného skla na motorovom vozidle následkom odrazu kamienkov spod zadných kolies vozidla idúceho pred poškodeným vozidlom ako poistnú udalosť, ktorá bola krytá havarijným, ale i povinným zmluvným poistením. Bez akejkoľvek zmeny zákona, poistnej zmluvy, resp. poistných podmienok odporcu, mu odporca odmietol poskytnúť požadované poistné plnenie. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že vo Všeobecných poistných podmienkach odporcu nie je vyslovene v časti Výluky z poistenia, resp. v inej časti, uvedené, že poistenie sa nevzťahuje na rozbitie čelného skla vozidla. Má vedomosť o tom, že na slovenskom trhu vznikol nový poistný produkt pripoistenie čelného skla, avšak vznik nového produktu u odporcu, resp. u ostatných poisťovateľov, nemôže znamenať, že bez akejkoľvek ďalšej skutočnosti (zmena zákona, atď.) by bolo rozbitie čelného skla automaticky vylúčené z nárokov na poskytnutie poistného plnenia. Je tak evidentné, že toto konanie poisťovateľov vo všeobecnosti má donútiť poistených k tomu, aby začali nový poistný produkt využívať. Avšak poisťovatelia tak nemôžu robiť svojvoľne bez akejkoľvek legislatívnej zmeny. Je výlučne vecou súdu, aby vec zhodnotil a vyslovil, či za súčasnej právnej situácie je postup odporcu zákonný, či nie je v rozpore s uzatvorenou poistnou zmluvou a poistnými podmienkami odporcu, a či nepoškodzuje práva a právom chránené záujmy navrhovateľa. Na podporu svojej argumentácie ďalej navrhovateľ poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov v obdobných veciach, rozsudky: Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/96/2011-68 zo dňa 02.11.2011, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/31/2012 zo dňa 19.04.2012, Okresného súdu Žilina spis. zn. 13.05.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/358/2013 zo dňa 12.09.2013 a Okresného súdu Žilina spis. zn. 13C/381/2012 zo dňa 23.04.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/307/2013 zo dňa 26.09.2013. Pokiaľ sa týka uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, navrhovateľ odkázal na znenie ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013 s tým, že dňom, od ktorého požaduje od odporcu zaplatenie úrokov z omeškania, je deň nasledujúci po dni, v ktorom mu bolo doručené od odporcu oznámenie o ukončení šetrenia poistnej udalosti bez poskytnutia plnenia.

Navrhovateľ v návrhu označil ako dôkazy záznam o dopravnej nehode, oznámenie o škodovej udalosti, faktúru č. 201200052, ako aj vyššie uvedené rozhodnutia Okresného súdu Žilina a Krajského súdu v Žiline, pričom tieto listinné dôkazy aj pripojil vo fotokópii k podanému návrhu na začatie konania.

Okresný súd Žilina návrhu vyhovel v plnom rozsahu vydaním platného rozkazu č. k. 17Ro/22/2014-27 zo dňa 19.03.2014.

Vzhľadom ku skutočnosti, že odporca podal v zákonnej lehote na súde dňa 03.04.2014 odpor proti platobnému rozkazu, došlo ex lege v zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. k zrušeniu platobného rozkazu.

Odporca svoj odpor odôvodnil s poukazom na svoj názor, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla s EČ: D. XXX Z.. V súlade s ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. je povinnosťou poškodeného uplatnený nárok preukázať, teda preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom. Má za to, že pre jednoznačné preukázanie zodpovednosti jeho poisteného nestačí zhodné vyhlásenie poisteného a poškodeného o vzniku udalosti, nakoľko takéto vyhlásenie nemá charakter hodnoverného dôkazu o tom, že čelné sklo na motorovom vozidle poškodeného bolo poškodené v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla poistenca odporcu. Podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka je zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla objektívna, teda na vznik jeho zodpovednosti nie je potrebné zavinené protiprávne konanie, postačujúce je preukázanie skutočnosti, že škoda vznikla v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, vznik škody a existenciu kauzálneho nexu medzi nimi. Povinnosť preukázať naplnenie podmienok pre vznik objektívnej zodpovednosti zaťažuje navrhovateľa. Podľa jeho názoru navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla odporcu a škodou vzniknutou na jeho motorovom vozidle. V prípade, ak by súd dospel k záveru, že príčinná súvislosť je preukázaná, je návrh potrebné zamietnuť z dôvodu existencie liberáčnych dôvodov na strane poisteného. Pro zodpovednosti prevádzateľa upravuje ust. § 428 Občianskeho zákonníka možnú liberáciu prevádzateľa tak, že svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Prevádzkovateľ síce zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, avšak Občiansky zákonník v zmysle ust. § 428 škody vyvolané osobitnou povahou tejto prevádzky rozdeľuje na škody bez možnosti liberácie, ak škoda bola spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke a škody s možnosťou liberácie, ktoré nemajú svoj pôvod v prevádzke motorového vozidla, ak prevádzateľ preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. Okolnosti majúce pôvod v prevádzke vozidla, sú okolnosti vnútorné. Zásadne sa jedná o technický stav vozidla a jeho súčastí spojených s vozidlom, ako je zlyhanie brzd, motora, vady materiálu a pod. Ostatné okolnosti, t. j. okolnosti existujúce mimo samotného vozidla sú okolnosťami vonkajšími a nesúvisiacimi s prevádzkou motorového vozidla. Kameň ležiaci na vozovke je jednoznačne okolnosťou vonkajšou, teda nemá pôvod v prevádzke a je možné za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzkovateľa požadovať, prevádzateľa liberovať zo zodpovednosti za takúto škodu. Na základe uvedeného tak odporca žiadal návrh v plnom rozsahu zamietnuť.

Odporca v podanom odpore a ani následne po tom, ako bol súdom poučený podľa ust. § 115a ods. 1 a 2 a § 120 ods. 1 a 4 O.s.p., neoznačil (logicky teda ani nepredložil) žiaden dôkaz, ktorým by mienil preukázať svoje skutkové tvrdenia.

Podaný odpor bol doručený dňa 30.05.2014 právnomu zástupcovi navrhovateľa, ktorý sa k nemu v súdom stanovenej lehote 10 dní nevyjadril. Súčasne navrhovateľ po poučení podľa ust. § 115a ods. 1 a 2 a § 120 ods. 1 a 4 O.s.p. nevzniesol žiadny dôkazný návrh a ani sa písomne k veci už nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor, súd po poučení účastníkov podľa ust. § 115a ods. 1 a 2 a § 120 ods. 1 a 4 O.s.p. vo veci rozhodol v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p.

bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 27.06.2014, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 19.06.2014.

Súd na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov a ďalej na základe skutočností, ktoré medzi účastníkmi považoval za nesporné (§ 153 ods. 1 O.s.p.), zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Súd považoval medzi účastníkmi za nesporné tvrdenie navrhovateľa, že ku dňu 03.02.2012 existoval medzi odporcom ako poisťovateľom a Adamom Schmidtom ako poisníkom poisťno-právny vzťah, ktorý sa vzťahoval na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, EČ: D. XXX Z., VIN: B..

Ďalej súd považoval medzi účastníkmi za nesporné tvrdenie navrhovateľa, že ku dňu 03.02.2012 bol vlastníkom motorového vozidla zn. KIA Sorento, EČ: K. XXX A..

Dňa 03.02.2012 spísali navrhovateľ a P. B. „Zápis o dopravnej nehode“ na predtlačí odporcu (na č. I. 9 spisu - dôkaz predložený navrhovateľom), z ktorého vyplýva, že dňa 03.02.2012 o 10:00 hod. na vjazde do Žiliny časť Strážov v smere od Bytče došlo k škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu čelného skla motorového vozidla zn. KIA Sorento, EČ: K. XXX A., ktoré v čase nehody viedol ako vodič navrhovateľ, a to s uvedením zavinenia vodiča motorového vozidla zn. Honda Civic, EČ: D. XXX Z., č. poistky XXXXXXXXXXXX, ktoré v čase nehody viedol ako vodič P. B.. Z plánu nehody na zápise o dopravnej nehode vyplýva, že obe motorové vozidlá išli za sebou. Ako svedok je uvedená B. Q..

Dňa 13.02.2012 (podľa prezenčnej pečiatky odporcu) podal P. B. u odporcu „Oznámenie škodovej udalosti poisteným“ k č. poistnej zmluvy: 6566647214 (na č. I. 8 spisu - dôkaz predložený navrhovateľom), v ktorom ako poistený, súčasne ako vodič a ako držiteľ vozidla zn. Honda Civic, EČ: D. XXX Z., VIN: B., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda uviedol: dátum a miesto nehody: 03.02.2012 o 10 .00 hod., miesto nehody: Žilina - Strážov, ako poškodeného: navrhovateľa, poškodené vozidlo: KIA Sorento, EČ: K. XXX A. s rozsahom poškodenia: čelné sklo. Súčasne v oznámení popísal P. B. nehodu nasledovne: „Pri vjazde do mesta mi spod kolesa odletel kameň do čelného okna vozidla idúceho za mnou. Vozidlo na mňa zablikalo a zastavili sme na ČP Shell, kde sme spísali správu o nehode.“

Faktúrou č. 201200052 vystavenou dodávateľom: AUTOSKLO ŽILINA, s. r. o. dňa 09.02.2012 (na č. I. 7 spisu - dôkaz predložený navrhovateľom) splatnou dňa 19.02.2012 s uvedením dátumu dodania 09.02.2012, fakturoval dodávateľ navrhovateľovi cenu opravy čelného skla motorového vozidla zn. KIA Sorento v celkovej sume 446,92 eur. Na faktúre je uvedené, že táto slúži zároveň ako dodací list s tým, že navrhovateľ svojim podpisom na faktúre potvrdil, že tovar, materiál a DL prevzal.

Napokon súd považoval medzi účastníkmi za nesporné tvrdenie navrhovateľa, že dňa 19.03.2012 (t. j. deň pred dňom, od ktorého si navrhovateľ uplatnil právo na zaplatenie úrokov z omeškania), mu odporca oznámil ukončenie šetrenia predmetnej škodovej udalosti bez poskytnutia plnenia.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "poistenie zodpovednosti") a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len "kancelária").

Podľa ust. § 2 písm. d) až g) zákona č. 381/2001 Z. z. v znení zákona č. 186/2004 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu, (zákon č. 95/2002 Z. z.), e) poisníkom ten, kto uzavrel s poisťovateľom zmluvu o poistení zodpovednosti (ďalej len "poistná zmluva"), f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti, g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

Podľa ust. § 6 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení zákona č. 110/2007 Z. z., poisťná zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa osobitného predpisu (§ 788 až 805 Občianskeho zákonníka) obsahuje aj údaje o motorovom vozidle zapísané v osvedčení o evidencii vozidla podľa osobitného predpisu (§ 23 zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov) alebo údaje zapísané v technickom osvedčení vozidla pri motorových vozidlách, ktoré nepodliehajú evidencii vozidiel, alebo v obdobnom preukaze

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (§ 823 Občianskeho zákonníka) a je povinný tento nárok preukázať (§ 799 Občianskeho zákonníka).

Podľa ust. § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., na premičanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premičanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila. (§ 106 Občianskeho zákonníka)

Podľa ust. § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa ust. § 428 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa ust. § 429 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ust. § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 526/2002 Z. z., škoda sa uhradza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhradza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 653 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

Podľa ust. § 790 písm. c) Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., poistiť možno zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

Podľa ust. § 823 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z., náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Pokiaľ ide o právne posúdenie veci, je nepochybné, že navrhovateľ si v konaní uplatňoval nárok na náhradu škody podľa cit. ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. priamo proti odporcovi ako poisťovateľovi, ktorý uzavrel s poisťníkom a zároveň s poisteným (ktorý má za predmetnú škodu zodpovedať podľa ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka) Adamom Schmidtom zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Honda Civic, EČ: D. XXX Z., ktorého prevádzkou malo dôjsť k spôsobeniu škody na majetku navrhovateľa - motorového vozidla zn. KIA Sorento, EČ: K. XXX A. pri predmetnej škodovej udalosti dňa 03.02.2012.

Cit. ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. stanovuje zákonnú výnimku z pravidla podľa cit. ust. § 823 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého poškodený právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá a to tým, že kreuje priamy právny nárok poškodeného proti poisťovateľovi na náhradu škody.

Súd tak vychádzajúc, ako bolo vyššie uvedené, zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré nerobil odporca spornými, mal za to, že ku dňu 03.02.2012 existoval medzi odporcom ako poisťovateľom a Adamom Schmidtom ako poisťníkom záväzkovo-právny vzťah vzniknutý na základe uzavretej poistnej zmluvy, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Honda Civic, EČ: ZA 433 EZ podľa ust. § 790 písm. c) Občianskeho zákonníka (ako všeobecnej právnej úpravy) a cit. ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. (ako špeciálnej úpravy). Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového sa v zmysle cit. ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve, pričom podľa cit. ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v ust. § 427 až § 431 Občianskeho zákonníka je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. To však neznamená, že škoda spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku nemôže byť zavinená. Zavinenie však nie je podmienkou vzniku tejto zodpovednosti.

Podľa cit. ust. § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú subjektmi zodpovednosti za škodu vyvolanou osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu. Pri osobách vykonávajúcich dopravu (či už dopravu osôb alebo dopravu nákladu) je zodpovednosť za škodu podľa § 427 daná bez ohľadu na to, o aký dopravný prostriedok ide; môže ísť o motorové vozidlo, lietadlo, motorové plavidlo, ale aj o iný dopravný prostriedok (napr. kónské povozy, riečny prievoz a pod.). Z hľadiska subjektu zodpovednosti podľa tohto ustanovenia musí ísť o osobu, ktorá riadi a uskutočňuje dopravu ako svoju hlavnú hospodársku činnosť (viď rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk najvyšších súdov pod č. R 109/1967).

Podľa cit. ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka objektívne zodpovedá na rozdiel od ods. 1 akýkoľvek iný prevádzateľ (teda akákoľvek fyzická, či právnická osoba) avšak už len taxatívne vymedzených dopravných prostriedkov, a to motorového vozidla, motorového plavidla (napr. motorové lode, parníky,

motorové člny, lode s prenosným motorom, ale aj plávajúce motorové stroje - riečny bager) ako aj prevádzateľ lietadla (tak motorového, ako aj nemotorového).

V ďalšom pre vznik zodpovednosti podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka nestačí len samotná okolnosť, že škoda vznikla pri prevádzke dopravného prostriedku, ale je potrebné, aby škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Čo treba považovať za osobitnú povahu prevádzky Občiansky zákonník priamo nevymedzuje. Osobitná povaha prevádzky je určitou okolnosťou, ktorá je vlastná práve prevádzke určitého dopravného prostriedku a ktorá je objektívne spôsobilá vyvolať škodu. Spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zdroju zvýšeného nebezpečenstva nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri udržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie, ani riadnym spôsobom ich užívania v súlade s príslušnými pravidlami premávky. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach, na ktoré ani prevádzkovateľ, ani vodič nemôžu vplyvať (napr. materiálové vady, únava materiálu, zlyhanie ovládacieho mechanizmu a pod.). Preto je odôvodnená objektívna zodpovednosť. V záujme ochrany tretích (nezúčastnených) osôb sa riziko z prevádzky prenáša výlučne len na prevádzkovateľa.

Cit. ust. § 428 Občianskeho zákonníka má dvojaký význam. Na jednej strane vylučuje možnosť prevádzkovateľa (zákon používa jazykovo nesprávny pojem "prevádzateľ") zbaviť sa zodpovednosti, ak škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Na druhej strane v úzkom rozsahu pripúšťa liberáciu prevádzkovateľa z objektívnej zodpovednosti. V tejto súvislosti zákon upravuje dve skutočnosti, ktoré sú dôsledkom objektívnej zodpovednosti za škodu. Objektívna zodpovednosť za škody spôsobené prevádzkou dopravného prostriedku je pomerne prísna, pretože takmer vylučuje možnosti liberácie prevádzkovateľa. Vyplýva to z prvej vety ustanovenia, podľa ktorej sa prevádzkovateľ svojej zodpovednosti nemôže zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Liberácia prevádzkovateľa (jeho oslobodenie spod objektívnej zodpovednosti) prichádza do úvahy len v prípade, keď škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke. Pojem okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke, je užší pojem ako pojem škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky. Za okolnosti majúce pôvod v prevádzke je považované ustálenou súdnou praxou napr. zlyhanie brzd, vada materiálu, odpadnuté koleso, nedostatočná údržba zariadenia prevádzky, ale aj okolnosti a nedostatky na strane vodiča, poprípade osôb pri prevádzkovaní dopravy použitých (zrková vada, prechodná zdravotná indispozícia a pod.). Ide o okolnosti vnútri vlastnej prevádzky, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a realizáciou prevádzky. Liberácia je okrem toho viazaná na podmienku, že prevádzkovateľ preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. Vynaložením všetkého úsilia treba rozumieť všetku objektívnu starostlivosť, ktorá sa mohla vynaložiť na zabránenie vzniku škody.

V danom prípade sa tak súd v ďalšom zaoberal tým, či u Adama Schmidta došlo k naplneniu všetkých vyššie uvedených zodpovednostných predpokladov pre vznik jeho zodpovednosti za škodu podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka.

Bez najmenších pochybností bolo možné vychádzať z toho, že Adama Schmidta ako nesporného držiteľa osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, EČ: D. XXX Z. ku dňu 03.02.2012 možno považovať za jeho prevádzkovateľa podľa ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

V ďalšom súd vychádzal z toho, že na osobnom motorovom vozidle KIA Sorento, EČ: K. XXX A., ktoré bolo ku dňu 03.02.2012 vo vlastníctve navrhovateľa, vznikla škoda, a to poškodením čelného skla tohto vozidla. Pokiaľ ide o rozsah škody ako ujmy v majetkovej sfére navrhovateľa, súd vychádzal z toho, že výška škody v zmysle ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá primeraným nákladom na uvedenie veci (motorového vozidla navrhovateľa) do stavu pred jej poškodením (v danom prípade oprave poškodeného čelného skla), t. j. v prejednávanej veci konkrétne 446,92 eur. Tieto závery súdu, korešpondujúce s tvrdeniami navrhovateľa, napokon ani odporca nenamietal.

Odporca svoju obranu v spore založil primárne na tom, že v danom prípade nebola preukázaná zodpovednosť prevádzateľa osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, EČ: D. XXX Z. za vznik škody, t. j. nebolo preukázané, že k vzniku škody došlo v príčinnej súvislosti s osobitnou povahou prevádzky osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, EČ: D. XXX Z..

Súd však považoval túto obranu odporcu za účelovú, keďže považoval na základe navrhovateľom produkovaných dôkazov za preukázané, že ku škode na osobnom motorovom vozidle navrhovateľa došlo tak, ako to navrhovateľ uviedol v podanom návrhu na začatie konania, a to, že spod kolesa osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, EČ: D. XXX Z. pri jeho prevádzke odletel kameň, ktorý následne spôsobil svojím pádom na čelné sklo osobného motorového vozidla navrhovateľa jeho poškodenie. Uvedené vyplýva jednoznačne z oznámenia škodovej udalosti poisteným P. B., ako aj zo zápisu o dopravnej nehode. Súd nemal dôvod akokoľvek pochybovať o skutočnostiach, ktoré vyplývajú z uvedených listinných dôkazov. Navrhovateľ v konaní neponúkol žiadnu argumentáciu, ktorou by pravdivosť skutočností vyplývajúcich z týchto listinných dôkazov, relevantne spochybnil. Súd mal tak za to, že došlo k naplneniu všetkých predpokladov zodpovednosti P. B. podľa ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda aj predpokladu, že v danom prípade bola škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, EČ: XXX Z..

V ďalšom odporca svoju obranu založil na tom, že aj keby bola daná zodpovednosť P. B. podľa cit. ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v predmetnej veci sú dané liberačné dôvody podľa ust. § 428 Občianskeho zákonníka, ktoré zbavujú zodpovednosti P. B. za škodu a súčasne povinnosti odporcu poskytnúť navrhovateľovi žalované plnenie.

Pokiaľ ide o otázku, či v danom prípade je možnosť, aby sa zodpovedajúca osoba, t. j. P. B. mohol liberovať zo zodpovednosti za škodu podľa ust. § 428 Občianskeho zákonníka, t. j. pokiaľ ide o otázku, či bola / nebola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, EČ: D. XXX Z..

Súd je toho názoru, že vymrštenie kameňa alebo iného predmetu ležiaceho na vozovke (za predpokladu, že jeho umiestnenie na vozovke nie je následkom činnosti daného motorového vozidla) spod pneumatiky prechádzajúceho vozidla nie je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke. Prevádzkou je potrebné rozumieť priame pôsobenie fyzikálnych, chemických, biologických veličín zdroja, ktorý je v prevádzke a ktorého pôsobením na vonkajšie okolnosti vzniká prevádzka. Naopak vymrštenie kameňa spod pneumatiky motorového vozidla predstavuje odovzdanie kinetickej energie krútiaceho momentu kolesa automobilu pri súčasnom pôsobení trecej a odstredivej sily. Takéto fyzikálne sily sú však neustále prenášané predovšetkým na vozovku a tým aj na všetky predmety v danom okamihu nachádzajúce sa nezávisle od prevádzky motorového vozidla na vozovke. Nemusí sa vždy jednať len o voľne položený kameň, ale môže ísť aj o súčasť vozovky, ktorá sa skladá zo živíc ropných produktov, štrku, kameniva či iného adhézneho materiálu. Preto vymrštenie kameňa predstavuje skutočnosť, ktorá je vyvolaná zvláštnou povahou prevádzky, nie však priamo okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. V danom prípade vo vzťahu k okolnostiam, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla chýba priama príčinná súvislosť, pretože sa nejedná o priamy následok dvoch súvisiacich javov, ale len o sprostredkovaný následok, v ktorom odovzdaná kinetická energia je jednou z príčin vymrštenia predmetu z vozovky.

Súd sa teda nestotožnil s právnou argumentáciou navrhovateľa v spore, a to aj napriek tomu, že ju navrhovateľ podporil rozhodnutiami Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/358/2013 a spis. zn. 9Co/307/2013. Je možno konštatovať, že rozhodovacia prax Krajského súdu v Žiline a ani ostatných odvolacích súdov, nie je v tejto otázke jednotná a ustálená. Krajský súd v Žiline (v inom senáte 6Co) v rozsudkoch spis. zn. 6Co/468/2012 zo dňa 23.07.2013 a spis. zn. 6Co/446/2013 zo dňa 23.10.2013 zaujal opačný názor, ako tomu bolo v rozsudkoch, na ktoré poukazoval navrhovateľ (senát 9Co). Práve v rozsudkoch spis. zn. 9Co/358/2013 a spis. zn. 9Co/307/2013 Krajský súd v Žiline zaujal rovnaký právny názor ako súd v prejednávanej veci.

Súd tak dospel k záveru, že v danom prípade prichádzala do úvahy možnosť liberácie, zbavenia sa zodpovednosti za škodu P. B.. Zodpovednosti sa v zmysle cit. ust. § 428 veta druhá Občianskeho zákonníka, ako už bolo uvedené, zbaví prevádzkovateľ len vtedy, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo objektívne možné vynaložiť na odvrátenie škody. V tomto smere dôkazné bremeno (§ 120 ods. 1 O.s.p.) zaťažovalo odporcu. Odporca však na preukázanie svojich tvrdení, že sa v danom prípade nemohlo škode zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od prevádzkovateľa požadovať, neprodukoval žiadny dôkaz (odporca vôbec v konaní nevzniesol dôkazný návrh ohľadom žiadneho svojho skutkového tvrdenia). Odporca tak neuniesol dôkazné bremeno v danom prípade a teda nepreukázal existenciu akýchkoľvek skutočností, ktoré by viedli k záveru o preukázaní liberačných dôvodov podľa ust. § 428 veta druhá Občianskeho zákonníka.

Možno napokon konštatovať, že odporca súdu v tomto smere neponúkol ani žiadnu konkrétnu skutkovú argumentáciu, ktorou by zdôvodnil existenciu liberačných dôvodov.

Na základe uvedeného súd vychádzal zo záveru, že v danom prípade je daná zodpovednosť P. B. za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi, a to vo výške 446,92 eur.

Keďže na P. B. sa v zmysle cit. ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vzťahovalo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou jeho motorového vozidla, pričom touto prevádzkou, ako bolo konštatované, bola spôsobená škoda na majetku navrhovateľa, vzniklo navrhovateľovi podľa cit. ust. § 15 ods. 1 v spojení s ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. právo požadovať od odporcu, aby mu tento priamo škodu nahradil. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporca z dôvodov uvedených v návrhu neposkytol navrhovateľovi doposiaľ žiadne plnenie, a to aj napriek tomu, že navrhovateľ si žalovaný nárok u odporcu uplatnil. Preto súd návrhu v časti o zaplatenie sumy 446,92 eur vyhovel a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi túto sumu.

Pokiaľ ide o časť návrhu, ktorou si navrhovateľ uplatňoval nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, súd konštatuje, že vzhľadom k tomu, že z cit. ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. nevyplýva v akom čase má poisťovateľ uspokojiť priamy nárok poškodeného na náhradu škody a ani medzi účastníkmi konania nebol čas plnenia dohodnutý, súd vychádzal z toho, že odporca mal plniť nárok navrhovateľa v čase podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, t. j. prvý deň po tom, ako ho o plnenie navrhovateľ požiadal. Navrhovateľ síce neprodukoval v konaní dôkaz preukazujúci jeho skutkové tvrdenie, že odporcu požiadal o plnenie, avšak vychádzajúc z nespornosti skutkového tvrdenia navrhovateľa, že odporca mu dňa 19.03.2012 oznámil, že uplatnený nárok na náhradu škody vybavuje bez poskytnutia náhrady škody, možno konštatovať, že ho navrhovateľ o plnenie pred tým požiadal. Je tak možné prisvedčiť navrhovateľovi, že odporca sa najneskôr dňa 20.03.2012 dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku a navrhovateľovi tak vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87 /1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013 (§ 10c), t. j. vo výške 9 % ročne (vzhľadom k výške základnej úrokovej sadzby ECB ku dňu 20.03.2012 - 1%, o čom má súd vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.) zo sumy 446,92 eur od 20.03.2012 (t. j. od prvého dňa omeškania) do zaplatenia. Preto súd návrhu aj v časti uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania vyhovel a zaviazal odporcu na ich zaplatenie navrhovateľovi, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd k rukám jeho právneho zástupcu v súlade s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 149 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania voči odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal, celkovo vo výške 121,22 eur, a to trov pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania v sume 26,50 eur a trov právneho zastúpenia advokátom, ktorý navrhovateľa v konaní zastupoval, vo výške 94,72 eur (za 2 úkony právnej služby: 1. za prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - plnomocenstvo zo dňa 19.12.2013 a 2. za podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 22.01.2013, za každý úkon odmena vo výške 31,54 eur, v zmysle ust. § 9 a § 10 ods. 1 s použitím § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb + paušálna náhrada miestnych telekomunikačných a prepravných výdavkov vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby v zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. za úkon č. 1 vo výške 7,81 eur a za úkon č. 2 vo výške 8,04 eur + DPH 20 % v zmysle ust. § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. za úkon č. 1 vo výške 7,87 eur a za úkon č. 2 vo výške 7,92 eur; celkovo tak za 2 úkony 94,72 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.